

Sygn. akt IV U 240/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 240/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 stycznia 2015 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 57 i art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił A. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, bowiem komisja lekarska ZUS orzekła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony A. M., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a także zasądzenie kosztów postępowania od organu rentowego na jego rzecz. Wnioskodawca zakwestionował treść orzeczenia komisji lekarskiej, podnosząc, że ze względu na stan zdrowia jest nadal niezdolny do pracy (odwołanie, k. 1 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. M., ur. (...), w dniu 12 listopada 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek, k. 123 a.r.). W chwili złożenia ww. wniosku ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie do 31.12.2014 r., przyznanej na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 04.06.2013 r. (decyzja z dnia 04.06.2013 r., k. 108 a.r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego, organ rentowy skierował A. M. na badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 25.11.2014 r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (k. 125 a.r.). Następnie sprawa została przekazana do Komisji Lekarskiej Zakładu, która po przeprowadzeniu badania oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną stwierdziła u ubezpieczonego: przebytą orchidektomię lewostronną w 2009 r. z powodu nasieniaka jądra i chemioterapię uzupełniającą, bez wznowy; zaburzenia nerwicowe sytuacyjne, obecnie z wyrównanym nastrojem; zespół bólowy L/S, bez dysfunkcji i ubytków neurologicznych; a także nadciśnienie tętnicze (w wywiadzie). Orzeczeniem z dnia 08.01.2015 r. Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonego za niezdolnego do pracy (k. 127 a.r.). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 15.01.2015 r., odmawiającej A. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 128 a.r.).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: onkologa, neurologa, psychiatry i psychologa. W sporządzonej opinii biegli lekarze neurolog, psychiatra oraz psycholog stwierdzili u ubezpieczonego: stan po leczeniu operacyjnym i chemioterapii uzupełniającej z powodu nasieniaka jądra lewego (2009 r.), zespół bólowy kręgosłupa w odcinku L/S bez objawów korzeniowych i ubytkowych, zaburzenia adaptacyjne – po przeżytym leczeniu onkologicznym – wymagające wsparcia psychologicznego (aktualnie bez konieczności farmakoterapii), a także nadciśnienie tętnicze (w wywiadzie). Po zapoznaniu się z aktami sprawy i dokumentacją medyczną biegły neurolog wskazał, że istniejące schorzenia neurologiczne nie upośledzają sprawności organizmu badanego w stopniu uzasadniającym stwierdzenie niezdolności do pracy. Z opinii psychiatryczno-psychologicznej wynika zaś, że u ubezpieczonego występuje podwyższony poziom lęku, reminiscencje myślowe związane z przeżytą chorobą nowotworową, które wymagają wsparcia psychologa. Niemniej jednak nie stwierdzono psychiatrycznych przeciwwskazań do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Wnioskodawca regularnie korzysta z terapii psychologicznej, którą – w ocenie biegłych – należy kontynuować. Zdaniem biegłych neurologa, psychiatry oraz psychologa ubezpieczony jest zdolny do pracy. Stanowisko ww. biegłych jest zgodne z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 08.01.2015 r. (opinia z 20.04.2015 r., k. 12-12v). W opinii z dnia 06.07.2015 r. biegły lekarz onkolog rozpoznał u badanego nowotwór złośliwy jądra lewego oraz stan po orchidektomii lewostronnej przeprowadzonej w grudniu 2009 r. oraz chemioterapii (1 kurs). W uzasadnieniu wskazano, że od stycznia 2010 r. wnioskodawca pozostaje w okresowej kontroli onkologicznej bez nawrotu choroby nowotworowej. Ponad 5 lat obserwacji - bez oznak czynnej choroby nowotworowej - pozwala na dalsze pozytywne rokowanie. W ocenie biegłej, obecnie nie występują żadne onkologiczne ograniczenia sprowadzające na opiniowanego niezdolność do pracy, tym samym uznano ubezpieczonego A. M. za zdolnego do pracy (opinia, k. 20 a.s.).

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ww. ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego nadal istnieje niezdolność do pracy. Pozostałe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zostały spełnione przez wnioskodawcę, czego organ rentowy nie kwestionował.

Odnosnie warunku niezdolności do pracy Sąd oparł się na dowodzie z opinii biegłych lekarzy onkologa, neurologa i psychiatry, a także na opinii biegłego psychologa, sporządzonych przez lekarzy odpowiednich specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i wnikliwym zapoznaniu się z dokumentacją medyczną. Z obu opinii sporządzonych w sprawie jednoznacznie wynika, że stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia nie powodują nawet częściowej niezdolności do pracy, a wnioskodawca jest obecnie zdolny do pracy. Jak bowiem wskazali biegli schorzenia neurologiczne nie upośledzają sprawności organizmu badanego, nie stwierdzono psychiatryczno-psychologicznych przeciwwskazań do pracy, a przede wszystkim obecnie nie występują żadne onkologiczne ograniczenia sprowadzające na wnioskodawcę niezdolność do pracy. Biegli stoją na stanowisku, iż ubezpieczony wymaga okresowego leczenia w czasie zaostrzenia objawów bólowych kręgosłupa L/S, kontynuowania terapii psychologicznej oraz regularnych kontrolnych badań onkologicznych, jednak obecnie A. M. jest zdolny do pracy w wyuczonym zawodzie i zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Sąd podzielił stanowisko zawarte w sporządzonych opiniach i uznał, że wobec braku niezdolności do pracy brak jest podstaw do ustalenia ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Opinie sporządzone w sprawie nie były kwestionowane przez strony postępowania, w tym ubezpieczony nie zgłaszał do nich żadnych zastrzeżeń.

W postępowaniu, którego przedmiotem jest przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, koniecznym jest ustalenie stanu zdrowia osoby ubezpieczonej, z którym to stanem związana jest przedmiotowa niezdolność do pracy. Natomiast stan zdrowia osoby ubezpieczonej bezsprzecznie jest okolicznością, dla której ustalenia, niezbędne są wiadomości specjalne w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., wymagające udziału w procesie biegłych lekarzy sądowych. Kluczowa dla tego rodzaju spraw okoliczność stanu zdrowia oraz związana z nim niezdolność do pracy – w przypadku sporu co do tej okoliczności - nie może być ustalana przez Sąd samodzielnie lub wyłącznie na podstawie innych dowodów zgłoszonych przez strony postępowania. Ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2014 r. III AUa 1769/13, LEX nr 1509065; wyrok SA w Lublinie z dnia 31 marca 2015 r., III AUa 74/15, LEX nr 1667611).

Przy ocenie opinii wydanych w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

Analizując opinie biegłych onkologa, neurologa, psychiatry oraz psychologa, Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez biegłych o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji medycznej oraz badaniem wnioskodawcy. Opinie są spójne, logiczne oraz należyście uzasadnione. Tym samym subiektywne przekonanie wnioskodawcy o jego złym stanie zdrowia nie stanowi podstawy do ustalenia, że jest niezdolny do pracy. Jak już wskazano, zdaniem biegłych, pomimo stwierdzonych u ubezpieczonego schorzeń, obecnie nie powodują one chociażby częściowej niezdolności do pracy zgodnej z jego kwalifikacjami.

Wobec braku stwierdzenia przez powołanych w niniejszej sprawie biegłych niezdolności do pracy A. M., nie została spełniona przesłanka warunkująca przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określona w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie podlegało oddaleniu.